



EN KUNSTNERS KÆRLIGHED



OPTAGET AF
NORDISK FILMS COMPAGNI

Romanen er Beretningen om
Ungdommens Kamp for sin
Kærlighed, den er i al sin En-
kelthed en stilsfærdig og rørende
Historie, der spiller paa de Streng-
e, som i os alle faar Hjertet til at
banke lidt heftigere og maaske
minder en af os om den Kamp,
vi selv har kæmpet for vort
KÆRLIGHEDSIDEAL!.

INSTRUKTØR A. W. SANDBERG



PERSONERNE:

Jean Flechard, Kunstmaler Hr. Arne Weel
 Jory Valmy, Fabrikant Hr. Carl Lauritzen
 Celine, hans Datter Frk. Ingeborg Spangsfeldt
 Julie Duphot, Valmys Søster Fru Henny Lauritzen
 Bernhard, hendes Søn Hr. Sofus Bernhard
 Professor, Dr. med. Raymond Hr. Aage Hertel

AFDELINGERNE:

Den unge Kunstmaler, Jean Flechard, faar Besøg af sin Vælder, Professor Raymond.
 Professor Raymond har formaaet den rige Fabrikant Valmy til at interessere sig for Flechards Kunst.
 En Indbydelse fra Valmy.
 Præsentationen.
 Jean Flechard faar den Opgave at kopiere nogle gamle Mesterværker i Valmys Samling.
 Nogen Tid senere.
 Af Celine Valmys Dagbog.
 Jean Flechard ved Arbejdet.
 Kort Tid efter.
 De Forelskede.
 „Hr. Flechard har misbrugt den Gæstfrihed, du har vist ham.“
 Fader og Datter.
 „En ung fattig Maler er ikke et Parti for Dig, Celine. Din Tante og jeg er enige om, at Du og Din Fætter Bernhard passer udmærket for hinanden.“
 „Jeg elsker Jean, og vil ikke have nogen anden end ham!“
 Jean Flechard faar sin Alsked.
 Alskeden.
 Celine lover at følge Jean.
 Celine savnes.
 Celines Alskedsbrev til Faderen.
 Mod det Ukendte.
 Et Aar senere.
 Fabrikant Valmy, der ikke har kunnet glemme den Sorg, Datteren har tilføjet ham, faar Besøg af Professor Raymond.
 „Jeg rejser en Tur til Italien. Skal jeg hilse Deres Datter, hvis jeg træffer hende?“
 „Nej Tak, jeg glemmer aldrig, at det var paa Deres Anbefaling, jeg aabnede mit Hus for denne Slynge, som har stjaalet min Datter.“
 Det kniber ofte for Jean Flechard at klare Udkommet.
 Værten kræver Huslejen.
 „Jeg bebrejder ofte mig selv, at jeg tog dig bort fra dit rige Hjem. Du er ikke vant til Modgang.“
 Celine vil sælge sine Smykker.
 „Bliv siddende saadan — jeg vil male dig!“
 Nogen Tid efter.
 Professor Raymond, som er kommet til samme By i Italien, hvor Jean og Celine bor, faar i Osterreich, hvor den unge Maler er daglig Gæst, hans Adresse at vide.
 I Jean Flechards Hjem
 „De har ikke gjort mine Forventninger til Skamme . . .“
 Professor Raymond køber Jeans sidste Billede.
 Et Brev fra Professor Raymond til Fabrikant Valmy.
 Jean Flechard har opnaaet den højeste Pris paa Udstillingen for sit Billede „Danserinden.“
 „Vilde blot Fader lade sig forsonse, var vor Glæde fuldkommen.“
 Et Automobiluheld.
 Fabrikant Valmy bringes saaret til Professor Raymonds Hjem.
 Maleriet.
 „Jeg tror Skæbnen har haft en Mening med at bringe mig herhen. Gør mig den Tjeneste at telegrafere efter de Unge.“
 Telegrammet.
 Nogen Tid efter.
 Forsoningen.
 Et glædeligt Gensyn.



En Kunstners Kærlighed.

Den unge Maler Jean Flechard er en flittig og talentfuld Kunstner, som trods megen Modgang arbejder sig frem ad Kunstens brydsomme Bane. Han har en trofast Ven og Beundrer i den gamle Kunstelsker, Professor Raymond, der er en kendt Skikkelse i Kunstnerkvarteret.

Da Professoren en Dag besøger sin Protegé, bringer han Flechard den glædelige Meddelelse, at det er lykkedes ham at faa den kendte, rige Kunstmæcen, Fabrikant Valmy, til at interessere sig for hans Arbejder. Valmy vil meget gerne tale med den lovende, unge Kunstner.

Flechard aflægger ogsaa et Besøg hos Fabrikanten, og dette Besøg resulterer i, at Flechard faar overdraget et meget stort Stykke Arbejde: han skal kopiere nogle gamle Mesterværker, som findes i Kunstmæcenens Samling.

Den unge Kunstner har med Glæde paataget sig dette



Arbejde og arbejder flittigt i Valmys Atelier. Valmys smukke, unge Datter, Celine, har imidlertid ogsaa fattet en stærk Interesse for Flechard, men det er i højere Grad en Begejstring for Malerens personlige Egenskaber end for hans Kunst, der drager hende mod ham.

Det varer da heller ikke længe, førend Kærlighedens intrigante, lille Gud har ført de to unge Mennesker sammen. Hun er dødelig forelsket i den kønne Kunstmaler, og han er ikke mindre indtaget i den muntre og frejdige, unge Pige. Naar han arbejder i Atelieret, ser han hendes smilende Ansigt for sig, Kærligheden inspirerer ham, og selv i Drømme viser hun sig for ham i Kærlighedsgudindens betagende Skikkelse.

Celines Tante, Julie Duphot, opholder sig paa Besøg i Valmys Hus, og det er Tantens lønlige Haab, at der skal blive et Par af hendes elskede Søn, Bernhard, og Celine. Den unge Hr. Bernhard, der hverken er i Besiddelse af fremragende Aandsevner eller mandig Skønhed, er meget charmeret i Celine, men hun morer sig blot over hans kejtede Kurmageri og behandler ham højst overlegent.



Selv om Bernhard ikke er noget Lys, saa faar han og Tante Julie snart Øjnene op for Celines mistænkelige Interesse for Flechard, og Tante Julie er ikke sen til at fortælle Valmy sine lagttagelser. Valmy bliver yderst betænkelig, og i en Samtale med den letsindige Datter beder han hende betænke, at en ung, fattig Kunstmaler ikke er noget passende Parti for hende!

Men Celine erklærer aabenhjertig, at hun elsker Jean Flechard og ikke vil have nogen anden end ham. Følgen bliver, at Valmy øjeblikkelig jager Flechard paa Porten. Er Flechard først borte, haaber han, at Celine vil komme til Besindelse.

Celine vil dog ikke saaledes skilles fra sin Elskede . . . hun beder Jean om at tage hende med, og sammen rejser det unge Par mod Sydens solrige Egne. — —

Datterens Flugt fra Hjemmet er et haardt Slag for Fabrikant Valmy, og efterhaanden som Tiden gaar, bliver hans Sind mere og mere bittert. En Dag faar han Besøg af den gamle Professor Raymond, der skal en Tur til Syden. Han kommer for at spørge Valmy, om han ikke skal bringe Datteren en Hilsen, hvis han træffer hende.



Men han faar en meget unaadig Modtagelse. Valmy kan ikke tilgive Professoren, at det var paa dennes Opfordring, hen i sin Tid aabnede sit Hus for den Slyngel, der stjal hans Datter. —

Jean og Celine har imidlertid megen Modgang. Det kniber ofte for dem at klare Udkommet, men Celine holder Modet oppe hos ham og kæmper sammen med Flechard en heltmodig og opofrende Kamp mod Fattigdommen

Men alt synes haabløst . . . den Berømmelse, som Jean arbejder for at vinde, synes stadig saare fjern.

Indtil han en Dag i guddommelig Inspiration maler et Billede, hvortil Celine sidder Model. Kærligheden besjæler ham, og i kort Tid fuldfører han et Mesterværk, der straal-ler af Skønhed og Ynde. Professor Raymond, der har opsøgt det unge Par, bliver begejstret for Jeans Værk og konstaterer med Tilfredshed, at Maleren ikke har gjort hans Forventninger til Skamme. Han køber Billedet og tager det med sig hjem. — — Nogen Tid senere faar Jean den glædelige Efterretning, at hans Billede har faaet højeste Udmærkelse paa Udstillingen. Han har vundet et



Navn . . . men det er dem stadig et Skaar i Glæden, at Faderen er lige uforsonlig. — —

Da sker der en Dag en Katastrofe, som bringer en uventet Vending i Begivenhederne. Valmy kommer til Skade paa en Automobiltur og bliver bragt op til Professor Raymond, der faar ham under sin kyndige Behandling.

Valmy vaagner af sin bevidstløse Tilstand, og det første, der møder hans Blik, er Billedet af Datteren — Jeans Mesterværk — som nu er indlemmet i Professorens Kunstsamling.

Hans Bitterhed og Vrede mod Datteren forsvinder lidt efter lidt. Er det ikke et Vink af Skæbnen? Døden har sluppet sit Tag i ham, for at han kunde angre sin Haardhed og forsone sig med Datteren.

Den gamle Professor er lykkelig, da Valmy beder ham sende følgende Telegram til Jean og Celine: „Kære Børn! — Rejs straks hjem. Jeg tilgiver jer og beder selv om Tilgivelse.“

Men større endnu var de unges Glæde, da de modtog Telegrammet. Jeans Mesterværk havde ikke alene skænket ham et berømt Navn, men ogsaa bortjaget den Sky, der havde formørket hans og Celines Lykke.



A/S „FOTORAMA“ ejer
Filmen, saavel som
dens Plakat- & Program-
tekst o. a. Egn. Materiale
med absolut Eneret.



Ved Misbrug vil der
blive nedlagt Forbud
og Erstatningskrav
gjort gældende med
Vedkommende. ☉☉